

**Nemzeti Erőforrás Minisztérium
Miniszter**

Országgyűlési Hivatala

61752-/2011.

Kormányszám: K/4314/1

Érkezett: 2011 OKT 11.

Szűcs Erika
országgyűlési képviselő
MSZP
Budapest

Tisztelt Képviselő Asszony!

Az Ön által „A szociális tárca miért nem áll ki a hajléktalanokért?” címen, K/4314. számon benyújtott írásbeli kérdésre az alábbi tájékoztatást adom:

Örömmel tölt el, hogy az utóbbi időben ilyen aktívan foglalkozik a nehéz sorsú emberekkel. Bár ilyen érdeklődéssel kísérte volna sorsukat az előző 8 évben, hiszen akkor a Kormánynak most nem kellene a hajléktalanság felhalmozódott problémájával szembesülnie.

Az utcai hajléktalanság kérdése rendkívül összetett probléma. A közterületeken élő honfitársaink látványa megosztja a közvéleményt, és a hajléktalan emberek megsegítése mellett a lakosok rendet is szeretnének az utcákon. Ez a kíváncsi érthető és elfogadható.

A NEFMI álláspontja a kérdésben a kezdetektől változatlan. Szakmai véleményünk szerint a hajléktalanság megoldásához sikeres rehabilitációs munkára, a foglalkoztathatóság erősítésére, és munkalehetőségekre van szükség. A tárca törekvése szervezett programok kialakítása. Ilyen a nemrég megjelent, „Az utcán élő hajléktalan személyek társadalmi visszailleszkedésének, foglalkoztathatóságának elősegítése, sikeres munkaerő-piaci integrációjának megalapozása” elnevezésű, TÁMOP 5.3.3. pályázat, mely a komplex programok megvalósításához több, mint 2 milliárd forint támogatást biztosít. Megjelenés előtt áll az a program, mely lehetőséget teremt az utcán élők azonnali elhelyezésére, a szállások átalakítására annak érdekében, hogy feltételeik és szolgáltatásaik alkalmasak legyenek a tartósan utcán élők befogadására. Mindezekon túl a terület két közalapítványán keresztül a jövőben is forrásokat biztosítunk a hajléktalan emberek ellátását kiegészítő programok működtetéséhez.

Fentiek alapján elmondható, hogy a NEFMI olyan megoldásokat kíván alkalmazni, melyek szakmai szempontból elfogadottak és hatékonyak. Mindezek reményeink szerint arra is lehetőséget teremtenek, hogy azok a hajléktalan emberek, akik nem kívánnak az utcákon, közterületeken élni, szálláshoz, lakhatási lehetőséghez és mellette a segítő szociális segítséghez jussanak. Így a rendészeti beavatkozásra azon esetekben lesz szükség, amikor a hajléktalan ember ezek igénybe vétele helyett inkább az utcai életmódot választja.

Budapest, 2011. október 11.

Üdvözlettel:

Dr. Réthelyi Miklós

